

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθ. 102/2008
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Γ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ**

Συνεδρίαση της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2008

Σύνθεση:

Πρόεδρος:

Γεώργιος Πουλάκος, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Μέλη:

Πασχάλης Κισσούδης, Νικόλαος Μαυρίκας, Νικηφόρος Κανιούρας, Ιωάννης Τριάντος, Αλέξανδρος Καραγιάννης, Ανδρέας Χαρλαύτης, Ασημίνα Ροδοκάλη, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγήτρια:

Φωτεινή Δεδούση, Πρόεδρος ΝΣΚ (γνώμη χωρίς ψήφο)

Αριθ. Ερωτ:

Υπ. αριθ. πρωτ. 55776/7.11.2007 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών (Δ/ση Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ, Τμήμα Προσωπικού ΟΤΑ)

Περίληψη Ερωτήματος:

Εάν απόφαση με την οποία υπάλληλος ΟΤΑ καταδικάσθηκε για το αδίκημα της πλαστογραφίας πιστοποιητικού κατ' εξακολούθηση, η οποία κατέστη αμετάκλητη μετά την απόρριψη αίτησης αναίρεσης και υπό την ισχύ του άρθρου 207 του Ν. 1188/1981, στη συνέχεια δε τέθηκε στο αρχείο με πράξη του Εισαγγελέα Εφετών, με επίκληση του άρθρου 31 του Ν. 3346/2005 περί παύσης της ποινικής δίωξης λόγω υπ' όρον παραγραφής του αξιολογίου του αδικήματος, συνεπάγεται αυτοδίκαιη έκπτωση του υπαλλήλου από την Υπηρεσία κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 153 παρ. 1 του Ν. 3584/2007.

Επί της ανωτέρω υποθέσεως το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ως εξής:

Ι. Α. Σύμφωνα με το άρθρο 153 του Ν. 3584/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών Υπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 143/28.6.2007) [ο οποίος αυτός ισχύει, κατά το άρθρο δεύτερο αυτού, από τη δημοσίευσή του, με εξαίρεση τις διατάξεις των άρθρων 87 έως 89 οι οποίες ισχύουν από 1.7.2008]: «*Αυτοδίκαιη έκπτωση λόγω ποινικής καταδίκης. Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, εφόσον με αμετάκλητη δικαστική απόφαση: α) καταδικασθεί σε ποινή τουλάχιστον πρόσκαιρης κάθειρξης ή σε οποιαδήποτε ποινή για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ. (α) της παρ. 1 του άρθρου 16 του παρόντος ή σε οποιαδήποτε ποινή για λιποταξία, β) του επιβληθεί στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων. Η έκπτωση επέρχεται από την ημερομηνία δημοσίευσης της αμετάκλητης δικαστικής απόφασης. Για την έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.*»

Στο άρθρο 16 του ιδίου Νόμου ορίζεται: «*1. Δεν διορίζονται υπάλληλοι: α. όσοι καταδικάσθηκαν για κακούργημα και σε οποιαδήποτε ποινή για κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, απιστία δικηγόρου,, δωροδοκία, καταπίεση, απιστία περί την υπηρεσία,, παράβαση καθήκοντος, καθ' υποτροπή συκοφαντική δυσφήμιση καθώς και οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας η έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής (...)* 2. Η ανικανότητα προς διορισμό αίρεται μόνο με την έκδοση του κατά το άρθρο 47 παρ. 1 του Συντάγματος διατάγματος που αίρει τις συνέπειες της ποινής».

Σύμφωνα με το άρθρο 154 του ιδίου Νόμου: «*Επαναφορά στην υπηρεσία μετά από έκπτωση. 1. Ο υπάλληλος που εξέπεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, επανέρχεται στην υπηρεσία από την οποία εξέπεσε, μετά από έκδοση προεδρικού διατάγματος, κατά το άρθρο 47 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο αίρει τις συνέπειες της ποινής. 2. Η επαναφορά γίνεται σε κενή οργανική θέση με απόφαση του αρμόδιου προς διορισμό οργάνου. Αν δεν υπάρχει κενή θέση επαναφέρεται σε προσωποπαγή θέση που συνιστάται με την απόφαση επαναφοράς και*

καταλαμβάνει την πρώτη θέση που θα κενωθεί, οπότε καταργείται αυτοδικαίως η προσωποπαγής θέση. Η πράξη επαναφοράς δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Β. 1. Σύμφωνα με το άρθρο 207 του Κεφαλαίου Θ' του προϊσχύσαντος Ν. 1188/1981 «Κώδικας προσωπικού ΟΤΑ» (ΦΕΚ Α' 204), ο οποίος ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης 857/6.4.2006 του Αρείου Πάγου: «1. Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, εάν κατεδικάσθη, δι' αμετακλήτου αποφάσεως: α) εις ποινήν τουλάχιστον προσκαίρου καθείρξεως, β) επί πλημμελήματι εκ των εν άρθρω 16 αναφερομένων, γ) εις στέρησιν των πολιτικών δικαιωμάτων και δ) επί ανυποταξία ή λιποταξία. 2. Περί της εκπτώσεως ταύτης εκδίδεται διαπιστωτική πράξις του αρμοδίου προς διορισμόν οργάνου, δημοσιεύεται δε περίληψις ταύτης επιμελεία του Περιφερειακού Δ/ντη εις την Εφημερίδαν της Κυβερνήσεως. Ο εκπεσών δεν επιτρέπεται να επανέλθει εις την υπηρεσίαν εν περιπτώσει αμνηστίας, αποκαταστάσεως, χάριτος ή καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον άρσεως του κολασίμου ή άρσεως ή μεταβολής των συνεπειών της καταδίκης».

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 1 περ. ε' και παρ. 2 του Ν. 1188/1981: «1. Δεν διορίζεται υπάλληλος (...) ε) ο καταδικασθείς εις οιαδήποτε ποινήν επί κλοπή υπεξαίρεσει, απάτη, εκβίασει, πλαστογραφία, απιστία, δωροδοκία, καταπίεσει, παραβάσει καθήκοντος, εγκλήματι κατ'α των ηθών και συκοφαντική δυσφημήσει. (...) 2. Η παραγραφή αδικήματος, εφ'ώ διετάχθη παραπομπή δια τελεσιδίκου βουλεύματος, η αποκατάστασις, η αμνηστία και η χάρις, δεν αίρουν την κατά την προηγούμενη παράγραφον ανικανότητα. Η χάρις μετ' άρσεως των συνεπειών αίρει την ανικανότητα προς διορισμόν».

2. Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1, 3 και 4 του Ν. 3346/2005 (ΦΕΚ 1401Α/17-6-2005): «1. Παραγράφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη των ακόλουθων αξιόποινων πράξεων, που έχουν τελεσθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, με εξαίρεση τις πράξεις που αναφέρονται στην παρ. 5 : α) των πταισμάτων και β) υφ' όρον των πλημμελημάτων, κατά των οποίων ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή ή και τις δύο ποινές. Στην περίπτωση αυτή, αν ο υπαίτιος υποπέσει μέσα σε

ένα έτος από τη δημοσίευση του νόμου τούτου σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των δύο μηνών ή σε χρηματική ποινή τουλάχιστον 150 Ευρώ, συνεχίζεται κατ' αυτού η παυθείσα ποινική δίωξη. 2.(...) 3. Οι δικογραφίες που αφορούν στα κατά τις προηγούμενες παραγράφους εγκλήματα, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Για την τύχη των πειστηρίων, επί μεν πλημμελημάτων αποφαινεται αμετάκλητα το συμβούλιο πλημμελειοδικών, επί πταισμάτων δε ο αρμόδιος πταισματοδίκης. 4. Οι, σύμφωνα με το Αστικό Δίκαιο, συνέπειες των πράξεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, δεν θίγονται από την προβλεπόμενη παραγραφή και παύση της δίωξής τους. (...)

Με το άρθρο 32 του ίδιου Νόμου, ορίσθηκε ότι ποινές έως έξι μηνών, επιβληθείσες μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσής του, εφόσον δεν είχαν καταστεί αμετάκλητες και δεν είχαν εκτιθεί μέχρι την ίδια ημερομηνία, παραγράφονται και δεν εκτελούνται, υπό τον όρο ότι ο καταδικασθείς δεν θα υποπέσει μέσα σε δέκα οκτώ μήνες από την δημοσίευση του, σε νέα από δόλο προερχόμενη, αξιόποινη πράξη, για την οποία θα καταδικασθεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι μηνών και ότι οι σχετικές αποφάσεις τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή του δημόσιου κατηγορού.

4. Σύμφωνα το άρθρο 57 ΚΠοινΔ: «1. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει πάψει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σ' αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός. 2. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 58, 81 παρ.2, 525 και 526. 3. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου.»

Σύμφωνα με το άρθρο 546 ΚΠοινΔ: «1. Η καταδικαστική απόφαση εκτελείται μόλις γίνει αμετάκλητη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά σε ειδικές περιπτώσεις. 2. Αμετάκλητη είναι η απόφαση κατά της οποίας δεν

επιτρέπεται ένδικο μέσο ή δεν ασκήθηκε μέσα στην νόμιμη προθεσμία το επιτρεπόμενο ένδικο μέσο ή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και απορρίφθηκε».

Σύμφωνα με το άρθρο 549 παρ. 1 ΚΠοινΔ: *«1. Για την εκτέλεση της απόφασης φροντίζει αυτεπαγγέλτως ο εισαγγελέας ή ο δημόσιος κατήγορος του δικαστηρίου που την έχει εκδώσει (...)*».

5. Στα άρθρα 99 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, καθιερώνεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο χρονικό διάστημα, όχι κατώτερο των τριών ετών και όχι μεγαλύτερο των πέντε, υπό τις οριζόμενες στο άρθρο 100 του ίδιου Κώδικα ειδικότερες προϋποθέσεις.

Στο άρθρο 101 ΠΚ προβλέπονται οι περιπτώσεις ανάκλησης της χορηγηθείσας αναστολής και στο άρθρο 102 παρ. 1 η άρση της αναστολής, αν ο καταδικασθείς καταδικαστεί εκ νέου σε ποινή στερητική της ελευθερίας για κακούργημα ή πλημμέλημα που διέπραξε εντός του χρόνου της αναστολής.

Σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 2 ΠΚ: *«Αν η αναστολή δεν αρθεί σύμφωνα με τα ανωτέρω ή δεν ανακληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 101, η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί».*

II. Από τις διατάξεις που εκτέθηκαν συνάγονται τα ακόλουθα:

A. 1. Η έκπτωση υπαλλήλου ΟΤΑ, ο οποίος καταδικάσθηκε αμετακλήτως, δεν αποτελεί πειθαρχική ποινή, αδιαφόρως εάν η συγκεκριμένη συμπεριφορά αποτελεί ενδεχομένως αντικείμενο πειθαρχικής δίωξης, αλλά συνιστά δυσμενές διοικητικό μέτρο, το οποίο περιλαμβάνεται στους λόγους λύσης της υπαλληλικής σχέσης και επέρχεται αυτοδικαίως εκ του νόμου, με μόνη τη συνδρομή νομίμων αντικειμενικών προϋποθέσεων και ειδικότερα με τη δημοσίευση αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης για τα ρητώς οριζόμενα ως επιφέροντα την έκπτωση αδικήματα. Η πράξη η οποία εκδίδεται σχετικώς, για την οποία δεν απαιτείται απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα και ανατρέχει στο χρόνο δημοσίευσης της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης (ΣΤΕ 1536/2007, 1911/2006, 588/2003, 2903/2002, 1889/2001, ΝΟΜΟΣ).

Η αμετάκλητη καταδίκη για πλαστογραφία, η οποία περιλαμβάνεται στην περίπτωση (ε) της παρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 1188/1981, στην οποία παραπέμπει η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 207 αυτού, αφορά τα αδικήματα τα οποία αναφέρονται στις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και ειδικότερα στο άρθρο 216 ΠΚ (πλαστογραφία), 217 ΠΚ (πλαστογραφία πιστοποιητικών) και 218 ΠΚ (πλαστογραφία ενσήμων) [πρβλ. Α. Ι. Τάχος ΕρμΥΚ Εκδόσεις Σάκκουλα, 2004 σ. 129. Καραναστάσης, Ο νέος ΔΚΚ, έκδοση 2006 σ. 818].

2. Όπως έχει κριθεί, η διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 207 του Ν. 1188/1981, σύμφωνα με την οποία εφόσον υπάρξει αμετάκλητη καταδίκη για τα οριζόμενα στο ίδιο άρθρο αδικήματα, η αμνηστία, η αποκατάσταση, η απονομή χάριτος, η με οποιοδήποτε άλλο τρόπο άρση του κολασίμου της πράξης, η άρση ή η μεταβολή των συνεπειών της καταδίκης, δεν αίρουν τις συνέπειες αυτής ως προς την επελθούσα έκπτωση, είναι ειδική και έχει τεθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ειδικότερα αποσκοπεί στη δημιουργία αυστηρού καθεστώτος, χάριν του συμφέροντος και της εύρυθμης λειτουργίας της δημόσιας υπηρεσίας. Κατά συνέπεια, ο τρόπος εκτέλεσης, όπως η αναστολή εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής βάσει του Ποινικού Κώδικα, δεν ασκεί επιρροή επί της αυτοδικαίως επερχόμενης έκπτωσης λόγω της αμετάκλητης καταδίκης (ο.π. ΣΤΕ 1911/2006, 2903/2002, καθώς και ΣΤΕ 3300/2004, 2223/2003, ΝΟΜΟΣ).

Με βάση τα ανωτέρω γίνεται δεκτό ότι όσο διαρκεί η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, νομίμως εκδίδεται η διαπιστωτική πράξη για την επελθούσα αυτοδίκαιη έκπτωση. Μετά όμως την επιτυχή παρέλευση του χρόνου της αναστολής, η έναρξη της οποίας αρχίζει από το αμετάκλητο της καταδικαστικής απόφασης, δεν είναι δυνατή η έκδοση απόφασης προς διαπίστωση της αυτοδίκαιης έκπτωσης διότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 παρ. 2 ΠΚ, η ποινή θεωρείται ως μη επιβληθείσα και δεν υφίσταται πλέον (ΣΤΕ 1011/2006, 1889/2001 και ο.π. ΣΤΕ 2223/2003, 2903/2002, ΝΟΜΟΣ).

Έχει επίσης κριθεί ότι, υπό την ισχύ του Ν. 1188/1981, το ζήτημα της αυτοδίκαιης έκπτωσης υπαλλήλων ΟΤΑ ρυθμιζόταν αποκλειστικά από τις

διατάξεις του και δεν είχαν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 150 του Ν. 2683/1999 (ΥΚ) [ΣΤΕ 2903/2002, ΝΟΜΟΣ].

Β. 1. Στο ποινικό δίκαιο ισχύει ο θεσμός της γενικής παραγραφής των αδικημάτων, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 111, 112 και 113 του Ποινικού Κώδικα, όπως και ο θεσμός της ειδικής παραγραφής με νόμο.

Με το άρθρο 31 του Ν. 3346/2005 θεσπίστηκε ειδική παραγραφή του αξιοποίνου για τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 αυτού αδικήματα, υπό τον όρο του δευτέρου εδαφίου της ίδιας παραγράφου.

Σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 31 και 32 του Ν. 3346/2005 έχει εκδοθεί σειρά αποφάσεων του Αρείου Πάγου με τις οποίες έχει κριθεί - σε συμφωνία με προγενέστερη νομολογία του ανωτάτου ακυρωτικού Δικαστηρίου η οποία είχε εκδοθεί με αφορμή παλαιότερους Νόμους με τους οποίους είχε θεσπιστεί ειδική παραγραφή (Ν. 1240/1982, Ν.2721/1994, Ν. 2172/1993) - ότι η παραγραφή του αξιοποίνου αποτελεί απλή περίπτωση η οποία επιφέρει την εξάλειψη του αξιοποίνου, χωρίς να συνεπάγεται αναδρομική άρση αυτού, καθώς δεν αίρεται η ύπαρξη του εγκλήματος, το οποίο ως πράξη παραμένει άδικη και καταλογιστή, αλλά αίρεται η αξίωση της πολιτείας προς υπαγωγή του δράστη σε δικαστική κρίση και δικαστική βεβαίωση της ενοχής, όπως και η αξίωσή της για υποβολή του δράστη στη νόμιμη ποινή. Τούτο συνιστά την ειδοποιό διαφορά μεταξύ παραγραφής και αμνηστίας, καθώς η τελευταία, η οποία προβλέπεται μόνο για τα πολιτικά εγκλήματα, έχει ως συνέπεια την αναδρομική άρση του αξιοποίνου, όχι όμως και την άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης, εκτείνεται σε προηγηθείσες αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις και συνεπάγεται αναδρομική εξαφάνιση και εξάλειψη των άμεσων και έμμεσων αποτελεσμάτων αυτών [ΑΠ (Ποιν) 472/2006 ΠοινΧρ 2006 σ. 923, ΑΠ (Ποιν) 415/2006, 399/2006, 353/2006, 114/2006, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 952/2005, ΑΠ (Ποιν) 11/2001 Ολομελείας και την εκεί παραπομπή στην ΑΠ 672/1982 (Ολομελείας), ΝΟΜΟΣ, καθώς και Ν. Ορνεράκης Η ειδική παραγραφή του άρθρου 31 Ν. 3346/2005, ΠοινΔικ 2005 σ. 1206, Ν. Δημητράτος, Παρατηρήσεις επί της εφαρμογής του Ν 3346/2005, ΠοινΔικ 2006 σ. 459).

2. Μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 3346/2005, ο Άρειος Πάγος έχει κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση αιτήσεων αναιρέσεως, σε υποθέσεις οι οποίες έκρινε ότι ενέπιπταν στο ρυθμιστικό πεδίο των διατάξεων των άρθρων 31 και 32 αυτού, κρίνοντας ότι αυτές έπρεπε να είχαν τεθεί στο αρχείο λόγω της ειδικής παραγραφής η οποία επήλθε με τις εν λόγω διατάξεις [ΑΠ (Ποιν) 1804/2005 ΠοινΧρον 2006 σ. 512 και την εκεί παραπομπή στις 1806, 1809, 1814, 1816, 1817, 1824, 1838, 1842, 1846–1848/2005 όμοιες, ΑΠ (Ποιν) 63/2006, 399/2006, 415/2006, 1325/2006, 1158/2006, ΝΟΜΟΣ, βλ. και πράξη Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας με ημερομηνία 7.3.2006 (ΠοινΧρον 2006, σ. 463) σύμφωνα με την οποία είναι δυνατή η ρητή παραίτηση του κατηγορούμενου από το ανωτέρω ευεργέτημα προς το σκοπό της εκδικάσεως της υποθέσεως του ενώπιον του φυσικού του δικαστή και προβολής των υπερασπιστικών του ισχυρισμών].

Επίσης ο Άρειος Πάγος έχει αναιρέσει αποφάσεις με τις οποίες δεν είχε διαπιστωθεί η, δυνάμει των άρθρων 31 και 32 του Ν. 3346/2005, ειδική παραγραφή, κρίνοντας βάσιμους σχετικούς λόγους αναίρεσης [ΑΠ (Ποιν) 471/2007, 469/2007, 446/2007, ΝΟΜΟΣ].

III. Α. Από το με αριθμό 55776/7.11.2007 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών και τα στοιχεία τα οποία υποβλήθηκαν με αυτό, προκύπτουν τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό 3102/14.12.2002 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Κατερίνης, καταδικάσθηκε υπάλληλος του Δήμου Κατερίνης, σε ποινή φυλάκισης 20 μηνών με τριετή αναστολή, για το αδίκημα της πλαστογραφίας κατ' εξακολούθηση, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 216 παρ. 1 ΠΚ και επισύρει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, σε συνδυασμό με το άρθρο 98 ΠΚ το οποίο αφορά την κατ' εξακολούθηση διάπραξη.

Ο καταδικασθείς κρίθηκε ένοχος του ότι στις 12.12.2002 «(...) με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, κατάρτισε εξ' υπαρχής πλαστά έγγραφα με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση τους άλλον σχετικά με γεγονός που μπορούσε να έχει έννομες συνέπειες. Ειδικότερα κατάρτισε οκτώ (8) πλαστές

προσωρινές άδειες παραμονής αλλοδαπών και άλλες (6) τις οποίες πλαστογράφησε προ δύο μηνών περίπου (...) επιδιώκοντας με τον τρόπο αυτό να επιτύχει την παράνομη παραμονή των εν λόγω αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια ως και την κίνησή τους εντός της χώρας (...)»

Μετά από έφεση του καταδικασθέντος, εκδόθηκε η με αριθμό 3063/19.10.2004 απόφαση του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία ο ίδιος καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης 12 μηνών με τριετή αναστολή, αφού κρίθηκε ένοχος του ότι «(...) με περισσότερες από μια πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος με σκοπό να διευκολύνει την άμεση κίνηση και κυκλοφορία στη Χώρα άλλων προσώπων κατάρτισε πλαστό έγγραφο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί συνήθως ως τέτοιο (...)».

Με την απόφαση του Αρείου Πάγου με αριθμό 857/2006, η οποία δημοσιεύθηκε στις 6.4.2006, αφού κρίθηκε ότι η απόφαση 3063/19.10.2004 του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης αφορούσε καταδίκη, κατά επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας, στο αδίκημα της πλαστογραφίας πιστοποιητικού κατ' εξακολούθηση, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 217 παρ. 1 ΠΚ και επισύρει ποινή φυλάκισης έως ένα έτος, σε συνδυασμό με το άρθρο 98 ΠΚ, απορρίφθηκε ως αβάσιμη η από 19.11.2004 αίτηση αναίρεσης του καταδικασθέντος και οι από 20.2.2006 πρόσθετοι λόγοι αυτής.

Β. Μετά από αίτηση του καταδικασθέντος με ημερομηνία 14.5.2007, εκδόθηκε η από 16.5.2007 πράξη του Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης, με την οποία τέθηκε στο αρχείο η ποινική δικογραφία επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3063/2004 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης και παύθηκε υφ' όρον η ποινική δίωξη για το προαναφερόμενο αδίκημα, με επίκληση του άρθρου 31 παρ 1 και 3 του Ν. 3364/2005 καθώς και εγγράφου (γνωμοδότησης) του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου με αριθμό 217/2007, κατά το οποίο, αποφάσεις εκδοθείσες για αδικήματα που εμπίπτουν στις διατάξεις αυτές, δεν δύνανται να παραμερίσουν την εφαρμογή τους και δεν κωλύουν την αρχειοθέτηση.

IV. Από όσα εκτέθηκαν συνάγονται τα ακόλουθα σε σχέση με τα ζητήματα τα οποία τίθενται στην προκειμένη περίπτωση:

A. Μετά την απόρριψη με την με αριθμό 857/6.4.2006 απόφαση του Αρείου Πάγου, της από 19.11.2004 αίτησης αναίρεσης και των από 20.2.2006 προσθέτων λόγων αυτής ως αβασίμων, η καταδικαστική απόφαση του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης 3063/19.10.2004, κατέστη αμετάκλητη.

Συνεπώς, από τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου επήλθε αυτοδικαίως έκπτωση του καταδικασθέντος υπαλλήλου, σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά το χρόνο εκείνο διατάξεις του άρθρου 207 του Ν. 1188/1981.

Περαιτέρω, με τη δημοσίευση της απόφασης αυτής, ολοκληρώθηκε η διαδικασία επί της ασκηθείσας ποινικής δίωξης και δημιουργήθηκε αμετάκλητο δεδικασμένο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 57 ΚΠοινΔ.

Η απορρέουσα από την απόφαση 857/6.4.2006 του Αρείου Πάγου κρίση ότι, στην προκειμένη περίπτωση δεν είχε εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 31 του Ν. 3346/2005, διάταξη την οποία, όπως προαναφέρθηκε, ο Άρειος Πάγος είχε εφαρμόσει με προγενέστερες αλλά εφήρμοσε και με μεταγενέστερες αποφάσεις του, σε υποθέσεις οι οποίες έκρινε ότι ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της, δεν υπόκειται σε έλεγχο, λόγω του αμετακλήτου αυτής, κατά το άρθρο 546 παρ. 2 ΚΠοινΔ.

Σημειώνεται επίσης ότι, σύμφωνα με έγγραφο του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου με αριθμό 522/2007 (ΝΟΜΟΣ, λήμμα 427979): *«(...) οι αξιόποινες πράξεις και οι επιβληθείσες ποινές που εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του Ν. 3346/2005, οι οποίες τέθηκαν στο αρχείο από τους αρμόδιους εισαγγελείς, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 31 και 32 αυτού, υπό τον περιοριστικό όρο ότι οι αναφερόμενες σ' αυτές καταδικαστικές αποφάσεις δεν έχουν καταστεί ακόμα αμετάκλητες, δεν εγγράφονται στα δελτία ποινικού μητρώου»*

B. Παρατηρείται περαιτέρω ότι, στην παρ. 1 του άρθρου 31 του Ν. 3346/2005 προβλέπεται η υφ' όρον παύση της ποινικής δίωξης και η συνέχιση αυτής σε περίπτωση πλήρωσης του όρου και ειδικότερα, εάν ο υπαίτιος υποπέσει μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του Νόμου, σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και

καταδικαστεί αμετακλήτως οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των δύο μηνών ή σε χρηματική ποινή τουλάχιστον 150 Ευρώ.

Εν προκειμένω, η θέση στο αρχείο της απόφασης 3063/19.10.2004 του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, μετά την επέλευση του αμετακλήτου και την εξ' αυτού του λόγου «παύση» της ποινικής δίωξης, δεν θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια τη συνέχιση της ποινικής δίωξης σε βάρος του αμετακλήτως καταδικασθέντος, σε περίπτωση πλήρωσης του προαναφερόμενου όρου.

Γ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η από 16.5.2007 πράξη του Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης - αρμοδίου κατά το χρόνο εκείνο για την εκτέλεση της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 549 παρ. 1 ΚΠοινΔ - με την οποία τέθηκε στο αρχείο η απόφαση του δευτεροβαθμίου ποινικού Δικαστηρίου, ανεξαρτήτως του εάν θα ήταν δυνατόν να επιφέρει συνέπειες ως προς την εκτέλεση της ποινής, δεν δύναται να εξαφανίσει την προηγηθείσα αμετάκλητη καταδίκη και δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο της αυτοδικαίως επελθούσας έκπτωσης, δυνάμει της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης, καθώς, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ο τρόπος εκτέλεσης της ποινής δεν ασκεί επιρροή επί της αυτοδικαίως επερχόμενης έκπτωσης (οπ. ΣτΕ 1911/2006, 2903/2002, 3300/2004, 2223/2003, ΝΟΜΟΣ).

Σε κάθε περίπτωση, ούτε κατά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 207 του Ν. 1188/1981, ο οποίος ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της από 16.5.2007 πράξης του Εισαγγελέα, ούτε κατά την παρ. 1 του ισχύοντος πλέον άρθρου 154 του Ν. 3584/2007, η παραγραφή του αξιοποιήσιμου θα συνιστούσε λόγο άρσης των συνεπειών αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης και λόγο επανόδου του εκπεσόντος υπαλλήλου ΟΤΑ, στην Υπηρεσία.

Υ. Με βάση τα προεκτεθέντα, το Τμήμα γνωμοδοτεί ομοφώνως, ότι στο ερώτημα το οποίο τίθεται, όπως αυτό διαμορφώνεται από τα υποβληθέντα στοιχεία, αρμόζει η απάντηση ότι, από τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου με αριθμό 857/2006 (6.4.2006) επήλθε αυτοδικαίως έκπτωση του καταδικασθέντος υπαλλήλου ΟΤΑ, σύμφωνα με

τις ισχύουσες κατά το χρόνο εκείνο διατάξεις του άρθρου 207 του Ν. 1188/1981, διαρκούντος δε του χρόνου της αναστολής εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής, η έναρξη του οποίου συμπίπτει με το προαναφερθέν χρονικό σημείο, είναι νόμιμη η έκδοση σχετικής διαπιστωτικής πράξης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 153 του ισχύοντος πλέον Ν. 3584/2007, διότι η θέση στο αρχείο της απόφασης 3063/19.10.2004 του Α' Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την από 16.5.2007 πράξη του Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης με επίκληση του άρθρου 31 του Ν. 3346/2005, δεν δύναται να εξαφανίσει την προηγηθείσα αμετάκλητη καταδίκη και δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο της αυτοδικαίως επελθούσας, δυνάμει αυτής, έκπτωσης, καθώς ούτε κατά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 207 του Ν. 1188/1981, ούτε κατά την παρ. 1 του ισχύοντος πλέον άρθρου 154 του Ν. 3584/2007, η παραγραφή του αξιοποιού θα συνιστούσε λόγο άρσης των συνεπειών αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης και λόγο επανόδου στην Υπηρεσία του εκπεσόντος υπαλλήλου.

Θεωρήθηκε,

Αθήνα 5/3/08

Ο Πρόεδρος

Γεώργιος Πουλάκος

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Η Εισηγήτρια

Φωτεινή Δεδούση

Πάρεδρος ΝΣΚ